

Цигани у нас по области - 1992 г.⁴⁶

1. София град	10 797
2. Бургаска	42 053
3. Варненска	47 283
4. Ловешка	17 204
5. Монтана	34 933

6. Пловдивска	45 527
7. Русенска	27 613
8. Софийска	26 316
9. Хасковска	36 006

Тоест, и данните от преброяването на 4 декември 1992 г. също сочат дислоциране на циганите по всички области на страната - и то без никакво изключение. Нещо повече. Ако тези данни се сравнят с данните от преброяването през 1956 г. те навеждат на още по-благоприятни изводи. Така например, ако се съпоставят данните за най-слабо и за най-гъсто заселения окръг с цигани през 1956 г. с тези за най-слабо и за най-гъсто заселени области с цигани през 1992 г. ще се види едно "стопяване" на разликата в дислоцирането на ромското население по области в нашата страна.

По-конкретно, данните от 1956 г. за Благоевградски окръг (4 774) и тези за Пловдивски окръг (31 466) показват, че разликата между най-слабо и най-гъсто заселения с цигани окръг е 1 към 6,58 пъти. Данните от 1992 г. за София-град (10 797) и тези за Варненска област (47 283) показват значително подобрена картина в полза на ромите. Съотношението между най-слабо и най-гъсто заселената с цигани области е вече 1 към 4,37. А това означава, че в периода 1956-1992 г. етническата политика на българската държава не носи никакви белези на териториално-селищен "геноцид" или поне за териториално-селищна дискриминация на ромите в нашата страна.

* * *

В такъв план могат да се поставят и разглеждат още много данни от преброяванията на населението, които засягат етнически състав и етническа характеристика на страната. Това обаче не се налага, тъй като и приведените са достатъчни. Поради особената важност обаче аз ще се спра кон-

⁴⁶ Данните са от "Демографска характеристика на България", с. 116.